

TERMELÉSI GYAKORLAT

Mai számunkban sorozatot indítottunk, melynek célja a nyári termelési gyakorlatok elemzése. A módszer egyszerűnek nevezhető: a gyakorlatot szervező tanszék és a hallgatók -szükség, illetve lehetőség esetén az illető gyár, üzem képviselőinek- véleményét szembe-
besítjük. Ezt pedig nem azért tesszük, hogy lázítsunk, hanem azért, hogy jobbítsunk, ahol lehet. Jó lenne, ha az előforduló mulasztásokért /ha volt ilyen/ az illetékes vállalná a felelősséget, és a következő évben nyoma sem volna a már „kijavított” hibának.

Ez alkalommal a IV. éves járműgépészeknél érdeklődtem. Kérdéseim a következők voltak:

- A szerződéses helyén volt-e?
- Hogyan értékeli szakmailag a gyakorlatot?
- Mennyi pénzt kaptak /az ösztöndíjon kívül/?

A válaszokat a hallgatók és a vállalat neve nélkül közöljük, hiszen nem ez a lényeg.

Első autós:

- Nincs szerződés.
- Úgy vettem észre, hogy aki akart, dolgozhatott. Ha szólt, adtak munkát bőven, de ha pihenni akart, békén hagyták.
- Pénz? 1000 Ft-ot kaptam.

Első vasutas:

- Ugyanott voltam, ahol tavaly, szerződés van.
- Ugyanazt kellett csinálni, csak lazábban. Az épp ott folyó munkával -ami új volt- megismerkedtem, aztán elkészítettem a dokumentációt,

és kész. Hogy szakmailag mennyit ért? Amit kérdeztem, arra válaszoltak.

- Tavaly fizettek, idén nem. Kiküldhettek volna, de az volt a célom, hogy laza legyen a melő.

Második vasutas:

- Nincs szerződés.
- Elláttak rendesen melővel. Időnként túl is lóttek a célon. Ilyenkor szóltunk, hogy ez túl nehéz /szakmailag/, és akkor kaptunk realisabb témát.
- 3000 Ft-ot fizettek.

Harmadik vasutas:

- Van szerződés.
- Jó volt. De a mozdonypróbákhoz balesetvédelmi vizsgát kellett tenni, amit előbb is megcsinálhattunk volna. Erről a vizsgáról nem szólt az egyetem. Így a -szerintem- leghasznosabb témával csak a gyakorlat vége felé foglalkozhattunk.

- Nem kaptunk egy fillért sem.

Második autós:

- Tavaly kötöttem szerződést.
- A cég új gyártmányainak próbapadi vizsgálatával foglalkoztam. Szerződés miatt a témát már ismertem. Munkám így is érdekes volt, tanulhattam is.
- 2400 Ft volt a „fizetésem”.

Harmadik autós:

- Naken is szerződés van.
- Munkám akadt bőven, javítás-technológiai problémákat kellett megoldanom, új gépelrendezéssel, illetve segédberendezések tervezésével. Összességében hasznos volt

a négy hét.

- Pénzt nem kaptam.

Az idézett véleményeket elmondtam dr. Pintér Gyulának, a vasutas, és dr. Dezsényi Györgynek, az autós termelési gyakorlat felelőseinek. Mivel Pintér tanár úr az idén először végezte ezt a munkát, előlődj, dr. Balogh Vilmos is „beszállt” a beszélgetésbe: dr. P. Gy.:

- Először talán a mozdonypróba bárá reagálnék: Sajnos az illető vállalat nem hívta fel figyelmünket a szükséges vizsgára. Az a bizonyos hely, ahol mind 3000 Ft-ot keresett -azt hiszem, nyugodtan elárulhatjuk- a Ganz-Lávag volt. Technikus hiánnyal küszködnek, és év közben is szívesen foglalkoztatnának hallgatókat /harmadévestől/ szerkesztőként. Ezért előre

↑
EZ AZ EGYETEMISTA!

megmondták: 3000 lesz a kereset, de reggel is, este is „blokkolni” kell, és a névre szóló munka elvégzését a kijelölt konzulens mindvégig figyelemmel kíséri. Az esetleges panaszokkal a főmérnökhöz és az instruktorhoz lehetett fordulni. Mivel a vállalat ily módon saját munkát

kaerőt szabadított fel, teljesen jogos a fizetés, emiatt a számonkérés is. És még egy lényeges szempont: ez a munkahely is választható volt.

dr. B.V.:

- Hogy tévhitet el kell oszlatnunk: az eddigi szabályok szerint a nyári termelési gyakorlatért a hallgatók az ösztöndíjon kívül semmiféle anyagi juttatásban nem részesülhettek. A Minisztertanács 11/1981 /IV.12/ sz. rendelete változtat ezen:

„... A megállapodásnak megfelelően a gyakorlóhely díjazhatja /jutalmazhatja/ ... A díjazás folytán a hallgatókat megillető állami támogatás nem szüntethető meg, illetve összege nem csökkenthető.”

/4.§ 2. pont/

Erre az új szabályra dr. Dezsényi György is felhívta a figyelmet, és hozzátette:

- A vállalatok számára még új ez a lehetőség, egyelőre keresik a beralapot, ahonnan fizetni tudják. És nem szabad figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a díjazás nem

kötelező, csupán adható.

Cs.Gy.:

- Az a benyomásom, hogy a nyáron magánüggyé vált: rendszeren dolgozom, vagy lógok!

dr. D.Gy.:

- Azt hiszem, ez természetes. Katonát senki mellé nem állíthatunk. A hallgatóknak tudomásul kell venniük: a gyakorlat saját érdek!

Cs.Gy.:

- Mégis, mi lehet az oka az egyenlőtlenségeknek?

dr. D.Gy.:

- A munkahelyek nem egyformák, az instruktorok sem. Gyakran a bevált instruktor a gyakorlat ideje alatt távol van, annak ellenére, hogy vele kötöttünk „egyeséget”. /Betegség, szabadság, külföldi út, stb miatt/ Az új, kijelölt instruktornak viszont a hallgató gyakran csak púp a hátán.

Az is sok gondot okoz, -adminisztratív okok miatt /kollégium, étkeztetés/- tavasszal kell megkötnünk, így a kitűzött feladat gyakran veszít aktualitásából.

Az instruktorok díjazása is nehéz kérdés. Jelenleg 4-6-800 Ft körül fizethetünk. Ezért fordulhatott elő, hogy

egy bevált partnerünk -régi barátom- azt mondta: „Ne küldd ki a pénzt, mert kiröhögnek. Szívesen segíték, de ne sértsetek meg!”

Cs.Gy.:

- Ugy hallottam, változás lesz a munkahelyek választhatóságában.

dr. D.Gy.:

- A hallgató jelenleg a „hivataltól kinálaton” kívül is választhat. Ez a gyakorlat, úgy éreztük, nem folytatható, mert pl. a Csepel Autógyárba -ami a legjobb helyek közé tartozik- évek óta senki sem akar menni. Sajnos a kényelmi szempontok kerültek előtérbe. A telet a kivételnek: először hol vannak rokonok, ismerősök, aztán közel van-e a munkahely, és csak utolsó szempont, hogy szakmailag mennyit ér!

Cserkúti György

Még mindig ösztöndíj.

Egy pár gondolatot támadt a KÖZHIR 4. számában megjelent „Ösztöndíj” cikkkel kapcsolatban. Először is: az ösztöndíj reformot mi magunk akartuk, és saját ötletünk volt. Sokat dolgoztunk vele, míg végülis elérte mai - igaz még mindig nem tökéletes-formáját. De úgy nézünk ki valamit, hogy az mindenkinek jó legyen, még sohasem sikerült senkinek.

Van azonban még más dolog is, ami felpaprikásott. Az ösztöndíj és a szociális támogatás két külön dolog. Az igaz, hogy ösztöndíjra kétszer szavazhattunk eddig, de a szociális újfajta elosztására ebben a félévben került sor először. Valóban az volt a cél, hogy a sokszor - sajnos nem a valóságot tükröző -

jóvedelmi igazságokon alapuló szociális elosztást rugalmasabb és kevésbé „papír szagú” emberközelibb rendszer váltsa fel! A baj csak az, hogy a pénzügyi keretet valahogyan meg kell állapítani. Ennek pedig egyetlen módja az egy főre eső jóvedelmek megállapítása. A meglévő kereteken belül ezután már csakis rajtunk múlik, hogyan osztjuk el a pénzt. Csak magunkat súfátozzuk, ha egy - egy főre eső jóvedelem alapján szükségnek tűnő gyerek minden nap beköszönik az egyetemre és mégis kap pénzt. A lehetőség adott, élni kell vele. És még egy. Most már nincsenek szociális kategóriák - ezt nem értana megjegyezni. Azt sem tartom egy jó ötletnek, hogy az ál-

talános ösztöndíjat olvassuk egybe a szociális támogatással. Soha nem is volt egybeolvasztva, legfeljebb annyira, hogy egyszerre kaptuk meg az ösztöndíjat és a szociális támogatást is. Lehet, hogy a Szovjet-unióban jól működik az összevont ösztöndíjrendszer, de nekünk itthon nem feltétlenül kell ragaszkodnunk egy másik által létrehozott rendszerhez. Az idén szavazhattunk először együtt, egymás pénzéről, legközelebb már biztos körültekintőbb lesz mindenki. Főleg, ha a saját zsebéből szeretne kifizetni azt a pénzt, amit valaki bensínre kült.

S még valami: A múltkorai cikk érzésvétele egyébként sokkal értékesebb lett volna, ha az elköszöntetés folyamán íródott volna, amikor mindenkinek lehetősége volt hozzászólni.

- si -

mentegetőzöm

A KÖZHIR 6. számát böngészgetem.

-- Hopp! Nicsak! Hiszen én vagyok! Ez rólam szól! Bizonyára az egyik hódoló, hiszen még kedvesen becéz is.

Lázasan olvasni kezdek.

- RÉSZLETEK.....

Valamit érzek. Elolvasom még egyszer. Már tudom. A lelkiismeretem. Bűnös vagyok.

Én vagyok a felelős!

Kedves Sándor Zoltán! Ugye nem haragszol, hogy így szólítalak — bár lehet, hogy a lap hátsó oldalán a T. Műlöp néven többen ismernek — engedj meg, hogy én is nosztalgizázzak.

Valaha, nagyon régen, egyetem pályám elején a Közlekedésmérnöki Kar nagy része a Kinizsi utcai épületben volt. Lüködött itt egy neves klub, a Közlekedés Lük. A csatabárd ásás a kivilágított udvaron zajlott, a felásható részt hangulatos gyertyafény zárta körbe. Akkor még a csatabárd ásás annyi kíváncsit vonzott, mint most a gólyabál. A Közlekedés Lük rutinos rendezőgárdájának ez sem rendezési, sem szervezési nehézséget nem okozott.

Aki valaha részt vett a Zsil utcai csatabárd ásáson, vagy a régi kari klub rendezvényein, abban azt hiszem, nagyon kellemes emlékek maradtak meg. Természetes, hogy ezeket megpróbáljuk újra élesíteni a megváltozott körülmények között. Én is egyike voltam azoknak, akik megpróbálták a Közlekedés Lük klubot újra indítani a Jelenlegi kollégiumban. Minket, a régi tapasztalt rendezőket mellőztek. A Közlekedés Klubban többször is az "új seprű jól seprű" elvét alkalmazták.

És valjuk be: a tavalyi és a mostani csatabárd ásás sem sikerült. Az elsők inkább csalódtak, mint sem örömittasak voltak.

Ez hát az a híres Csatabárd

ásás - mondhatják jogosan.

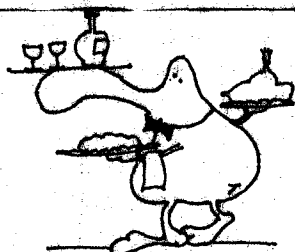
És ha arra gondolok, hogy ők, mint ötödévesek felidéznek ifjúkoruk lehangulatósabb buliját, attól tartok, ezek nem a csatabárd ásások lesznek.

Nagyon helyeslem Sándor Zoltán azon gondolatát, melyben tevékeny embereket keres, biztat a közösségi munkára. Kár, hogy a nemes gondolat nem talált rá a megfelelő mondatokra, és a cikk hangsúlya is a RÉSZLETEKRE van.

Félre ne értse senki, de mi kell egy jól sikerült csatabárd ásáshoz? Reklám, ott legyen a Kar apraja, nagyja, és még sokan mások. A helyszín. A kolesz kertjét szerintem ki kellene világítani, pl. lámpások, színes izzók, nagyon hangulatosak lennének. Sötét kertnek a hátrányait ismerhetjük: botladozás a kövek, padok között az ismeretlen dombokon. Az ásás helyszínét úgy kell megválasztani, hogy a nagyszámú érdeklődő figyelemmel kísérhesse jeles hagyományunk minden mozzanatát. És aki kíváncsiságból betéved a klubba, az is tudja, hogy mi történik itt és hol a helyszín. Úgyes dolog lenne, ha a klub az ásás előtt műsorral "melegítené" a résztvevőket. És ahol már tömeg van, szükséges a hangosítás.

Kérlek kedves Zoltán, gondolataimat segítő tanácsként fogadd, talán jövőre hasznát látod.

A hangosítás hiánya bizony engem terhel. Én bizony már péntek este előtt tudtam, hogy nincs a stúdióban olyan berendezés, amellyel hangosítani lehet. De ezt ti is tudátok, mert voltatok a kari csillagúrán. Ott a hangosítás egy kazettás magnóból és az ahhoz csatlakoztatott mikrofonból állt, az volt felerősítve. Pénteken négy

órás kemény küzdelemben próbáltam két erősítőből egy megszólalót varázsolni. Hiába avatott Sándor Zoltán a stúdiótechnika mesterévé, varázsló nem vagyok. Ez este hét órakor derült ki. Akkor még létezett a csillagúrái variáció, de technikai akadályok miatt lemondtuk róla.

Akkor azt vallottam, hogy nem szükséges a hangosítás. Most is mondom: A siker nem a hangerőn múlott!

Ha már tollat fogtam, engedjétek meg, hogy folytassam.

MENTEGETEM A STÚDIÓT

A kollégiumi stúdióról egyet mindenki tud. Azt, hogy NINCS.

A felelős nem én vagyok!

Történt a télen, hogy segítettem a stúdiósoknak a Kari Hét technikai előkészítésében. Ezek után bejáratos lettem a stúdióba /értsd: a raktárba /. A nyáron megtörtént a várva várt esemény: átadták a stúdió új helyiségeit. Ezeket ki kellett takarítani, berendezni, a technikát üzemképesé tenni. A munkában azt vettem észre, hogy az időközben kinevezett stúdió vezetőn, Illés Gáboron és rajtam kívül nincs más ember.

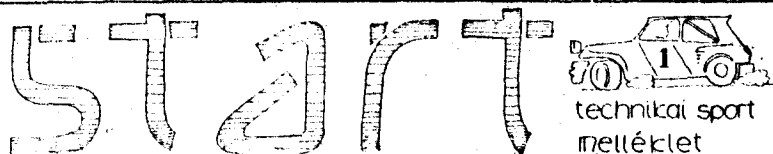
Örömmel tudatom mindenkiel, hogy a stúdió adás képes.

Bzuton fordulok minden kari hallgatóhoz aki kedvet érez a stúdiómunkához, riport készítéshez, esetleg a technikai bizgentyük szerelmese, beszéljen ez ügyben Illés Gáborral / 121.sz / Több támogatást és biztatást várunk a kari KISZ vezetőségtől is, hiszen a kari stúdióról van szó.

...Egy képet látok magam előtt: a ballagó ötödévesek kezükben a Kipufogó sikeres számával, fejükben a kolesz rádió remek műsorával bucsút intenek.

Köszönöm, hogy figyeltetek rám:

Sándor Tibor

Csütörtökön este került sor arra a beszélgetésre, amelynek célja egyetemünk, karunk autószerakosztályainak helyzetét taglalta. A részletes beszámolót most mellőzném, a jövő héten ez is megjelenik majd. Csupán egyetlen kérdéssel foglalkoznék.

Kökuti Attila negyedéves, karunk hallgatója, már ismert a cross pályákon. Másfél évet versenyzett a BMB - MHSZ színeiben, aztán úgy érezte, akkori kocsijával irreális a bajnokságban való részvétel. A szakosztály pedig a Tatra mellett

ülés kiadó!

Mint az - többé - kevésbé - ismeretes, a Tatra sofőr nélkül maradt. Az új versenyző kiválasztása jóval nehezebb dolog, mint bárki gondolta volna.

Annyi biztos: Kökuti Attila és Fige József a két jelölt. Rendkívül sok érv szól mindkettőjük mellett - ellenük /talán/ egy sem.

Lássuk ezeket! Fige József azt hiszem, sokkal kevesebben ismerik szűkebb házuk táján, mint azt megérdemelné. Egy évtizede láthatjuk a pályákon, először gyorsasági motorversenyzőként /válogatott kerettag is volt/, a közelmúltban pedig a gokart - bajnokság egyik legeredményesebb résztvevője volt. Az idei bajnoki cím - és ez nem elsősorban rajta múlt - másé lett. Ahogy öregedett a második idényét húzó motor, úgy fogyott az ereje. Frissítésre megfelelő anyagok híján nem volt lehetőség.

Józsi most úgy döntött: ha crossozik, ha nem, abba hagyja a kartozást.

Aki egy kicsit is ismeri a technikai sportokat, tudja, a versenyen töltött idő türedéke a gép felkészítésére szánt időnek. Józsi példája is ezt bizonyítja, ha ővé lesz a Tatra, négytagú brigád /mindannyian dolgoznak/ végezné a szerelést, elsősorban munkaidő után.

nem tudott annyit áldozni, hogy a helyzeten lényegesen változtasson. Attila csalódott ember lett, hiszen jogos reményei voltak egy esetleges minőségi ugrásra. És most itt a lehetőség, egy komoly autó vezetésére.

Ennyit a két „esélyesről”. Józsi mögött komoly versenyzői múlt áll, Attila pedig crossban ért el jó eredményeket.

És most gondolkozzunk el egy kicsit magáról a szakosztályról, a kezdetről, a célokról.

'80 őszén állt össze az első gokart: Meleg Gábor és két /akkor/ ötödéves autógépész hallgató munkályaának eredményeként. Októberben már versenyen is részt vett. Az újonnan alakult szakosztály legfőbb célkitűzése volt hallgatói tömegsport - lehetőség biztosítása. /E sorok írója amolyan kocsielozgató, szeresszámadogató szerepet játszott, és persze arra gondolt, hátha egyszer ő is sisakot ölthet/ Jelenleg pedig ott tartunk, hogy jövőre Gsonka Józsi lesz az egyetlen hallgató - versenyző. /Ha ugyan abba nem hagyja./

A leghasznosabb az lenne, ha az évek során egyre több hallgatót lehetne az autósporton keresztül olyan szakmai, konstruktóri munkába bevonni, amelyre másképp nincs lehetőség. Az említett csütörtöki beszél-

getésből is az szűrődött le: túl vérmes reményeink nem lehetnek kismelkédő versenyeredmény elérésére, inkább tanulmányok részére kell tenni ezt a tevékenységet. Csakhogy: érdemes elgondolkodni, vajon egy hallgató azért tervez majd cross - autót, mert a tervezés szerelmese, vagy pedig azért, mert egy-két hallgatótársa, esetleg ő maga egyszer a gyakorlatban is szívesen kipróbálná, mi valósul meg egy rajzból, mit ér az a tudás, amit elsősorban az egyetemen kellene megszereznie!

Cserkúti György

GS. KUPA

A GS kupáról részletes képes beszámolót anyagtorlódás miatt csak a következő számunkban olvashattok.

EREDMÉNYEK:

ATI:	/21 induló/
1. Nagy Pál	1'38,6''
2. Gál Imre	1'41,4''
3. Farkas István	1'43,4''
750 cm³:	/14 induló/
1. Dr. Majzik Gabriella	1'15,2''
	/Trabant/
2. László Tamás	1'20,4''
	/Polski Fiat 126/
3. Herczel Erik	1'23,4''
	/Trabant/
1150 cm³:	/5 induló/
1. Kovács Péter	1'22,4''
	/S 100/
2. Fodor György	1'27,0''
	/S 100/
3. Iváncsis Pál	1'42,0''
	/Wartburg/
1300 cm³:	/3 induló/
1. Szabó Gyula	1'45,2''
	/LADA/
2. Magyar András	1'45,4''
	/LADA/
3. Niederkirchner István	1'50,8''
	/LADA/

Abszolút:

1. Dr. Majzik Gabriella
2. László Tamás
3. Kovács Péter

Szines

Ésszerűség ÓH!!

Mindig úgy éreztem, hogy nem tagadhatom le, hogy én voltaképpen egy palackból jöttem. Igen, évekkkel ezelőtt valaki - talán tévedésből - kihúzta a dugót, és én kisisteregtem a napvilágra. Azóta nagyon figyeltem, nehogy valaki dobozba zárjon.

Emlékszem egy lányra - nagyon szerettem. Egészen furcsa színe volt a hajának, vannak, akik szókének mondják az ilyet, mások barnának. Nem is tudom minek van ilyen színe, talán az almáimnak, ha értitek, hogy mire gondolok.

Késő estig maradt egyszer nálunk - nem jártak már a buszok sem. Hazavittem autóval. Beült mellém, ahogyan anyám szokott apám mellé ülni. Illetve nem egészen úgy. Anyám ugyanis sosem fogta meg a feje mellett a karkapcsolót. Őt ez a mozdulat elkerülte. De a lány keze egyszer előrenyúlt, majd föl, a feje mellé, és ezzel bezárta magát a do-

bozába. Ahogy szótlánul, üresen ültünk egymás mellett, úgy éreztem, hogy nemcsak magát zárta be, hanem engem is. Majd hívlak, mondtam búcsúzóul, de nem kerestem többé - menekülni próbáltam.

Egy számvetés után eljött hozzám valaki a dobozgyárból. Szétnézett a szobámban, és én megmutattam neki azt az üveget, amelyből jöttem. Nem hitte el. De, igen, nekem van igazam, még mindig össze tudom magam húzni ilyen kicsire - mondtam, és bebújtam az üvegbe. Ő nagy hirtelen bedugaszolta azt.

Próbálok kilökní a dugót, széttörni az üveget, de ehhez nem vagyok elég erős. Úgy látszik, összes erőm látszólagos nagyságomban volt csak. Így hát most kuksolok a palack fenekén, és kifelé pislogok. Még tudok üzeni Nektek, de érzem, hogy lassan elfogy a levegőm.

Koncz István

Nagyon megörültem, mikor megkaptam a Népköztársasági Üsz-tündíjat. Úgy éreztem, ez a legnagyobb jutalom, amit eddig kaptam. Ez az érzés egészen addig tartott, míg el nem határoztam, hogy a nekem tetsző vállalatok valamelyikével szerződést kötök. Gondoltam, örülni fognak nekem, hiszen a hallgatók azon 1 %-ához tartozom, akiket a legjobbnak tartanak. Így aztán nagyon meglepődtem, mikor közölték velem: sajnos jogszabály tiltja szerződtetésemet. Ha csak 3.00 lennék, akkor persze más lenne, akkor szíves örömet, de így, hogy tartósan 4.5 fölött vagyok, nem lehet.

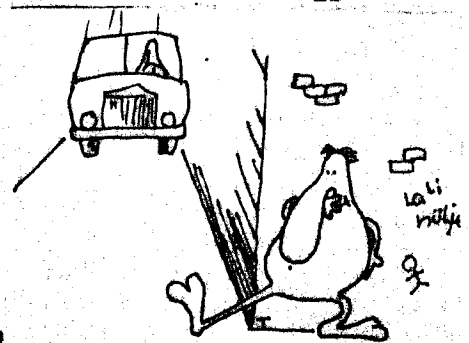
Mostanában sokat beszélünk arról, hogy mindent el kell követnünk szellemi kapacitásaink jobb kihasználása érdekében.

Az említett jogszabály is ennek szellemében fogant?

ET

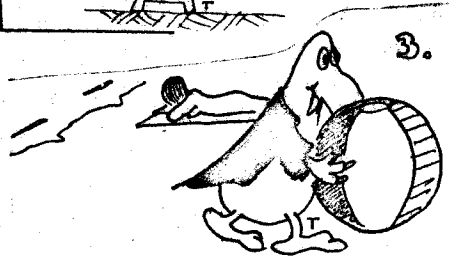
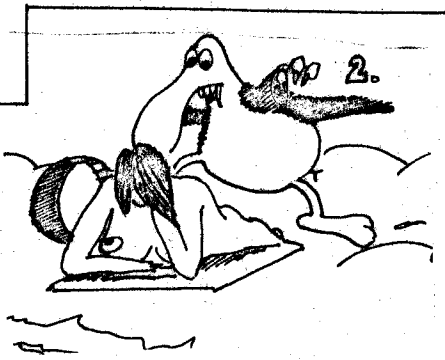
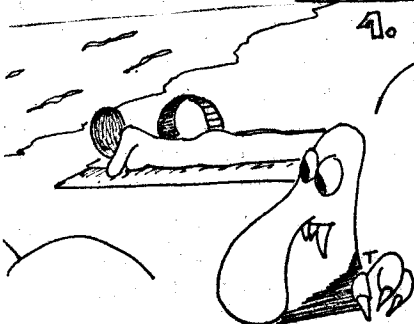
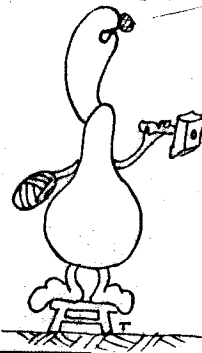
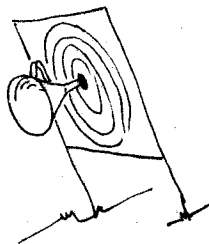
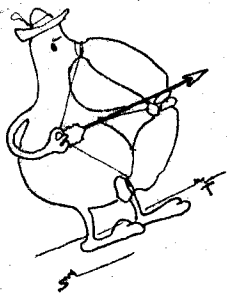
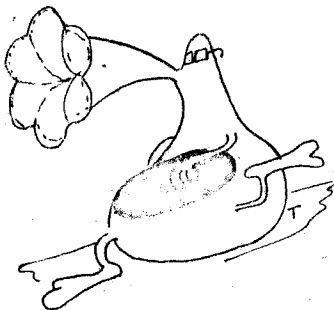
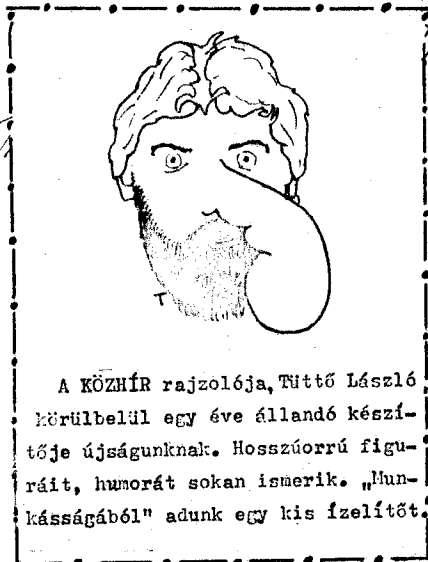
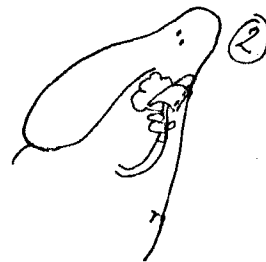
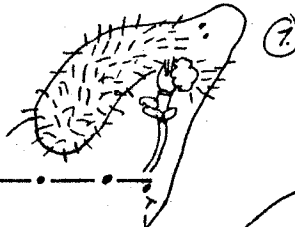
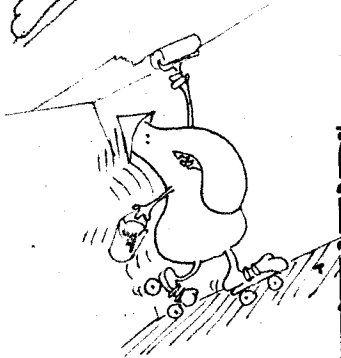
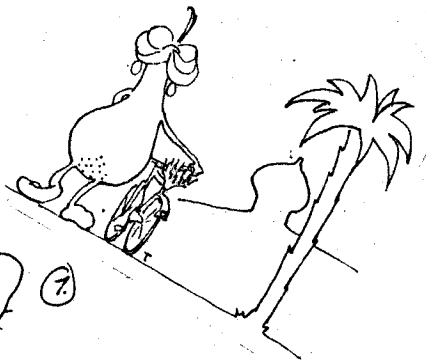
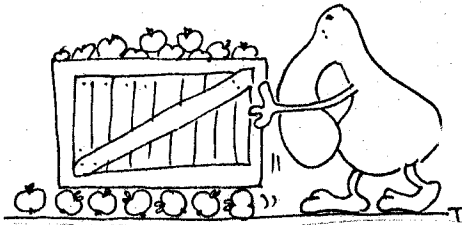
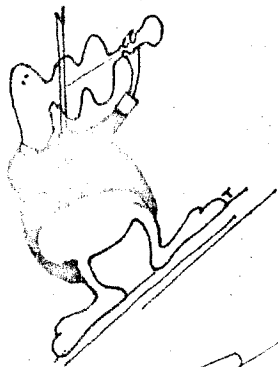

/IMPULZUS/

E E E

November 7-1 E klub program:
A klub este hatkor nyit.
Hét órakor a GM 49 együttes koncertje lesz.
A B előadásban Drapál János filmjeinek vetítése nyolckor kezdődik.
Fél tízkor Vikidál Gyula és a Kugli együttes koncertje.
A bárban Dave disco.

chip-csip chóka

/ilyet még nem látott

vak-varjúchka/

Chip-fesztivál néven hirdették a Budapest Sportcsarnok legutóbbi, elektronikus-zenei rendezvényeit. A Chip magas integráltsági fokú, kisméretű áramköri egységet jelent. Az integrált ellentéte a diszkrét. A show zenét és látványt nyújtó szereplői jól integrálták tevékenységüket. Az általuk felhasznált show-elemek nem akartak öncélúan feltűnni - vágyva különválani, izlésesen diszkrététek voltak.

Sajnos csak két koncert realizálódott: az itthon is ismert, nagy nevű Tangerine Dream -amelynek neve lefordítva /leferdítve?/ talán törpenarancsalmot, mandarinalmot jelent- és Klaus Schulze koncertje, ugyanis a meghívott Rick Wakeman és az OMD együttes menet közben lemondta. Ez utóbbit nagyon sajnáltuk, az előbbinek először nagyon örültünk, aztán meghallgatva őket, még jobban. De végül is koncert-fesztivál -két koncertből ... Azért jó volt, nagyon jó. Mi több: jó lenne ezt egy leendő hagyomány kezdésének tekinteni.

Tangerine Dream: mind kompozícióiban, mind előadásában magas színvonalon, de élvezhető -amerikai fogalmazás szerint: easy-to-enjoy- zene. Hazai rádióműsorszórás, le-

mezbeszivárgás, no és a Tardos-féle Rocklexikon révén ismert, többé-kevésbé mind a tizenhárom eddigi nagylemezével együtt ez az együttes. Koncertjükre a jól átgondolt szoliditás volt jellemző. Talán a hatásadászat teljes nélkülözése, a tudás bemutatásának előtérbe helyezése. Mondatta egyesekkel, hogy koncertjük első fele kevésbé volt lendületes, de ennek ellenére még az igen heterogén közönség is háromszor tapsolta vissza őket. A Multimedia Stúdió pedig csaknem teljesen kiaknáta a lehetőségeket.

Klaus Schulze neve jóformán teljesen ismeretlen a hazai könnyűzene-kedvelők körében. Ezért érthetetlen, mennyire nem reagáltak koncertjének hírére a reklámban legilletékesebb intézmények, a Rádió, a TV. Máskor unalomig ismert együttesek /Boney M., Goombay Dance Band, stb./ érkezése előtt hetekkel már megkezdődött a zenés hirdetés, most Schulze egyetlen kompozícióját hallhattuk a fellépése előtti szombatn a 3. műsorban. /A Tardos-féle lexikon sem említi, bár innen Korda György is kimaradt.../ Ez túlzottan kevés egy 14 nagylemezes előadó esetében.

Talán ennek köszönhető, hogy a viszonylag olcsó /60- 180 Ft/ jegyek ellenére igen kevés, kb. 2000 ember

várta csüörtök este a műsort.

Az első szám, a magyar "új hullám" állítólagos szupertehetsége, Torma feledhetőnek tűnt, a Montage balett-csoport már időnként szép dolgokat produkált, Vangelis, a Kraftwerk és az OMD zenéjére, lézer- és egyéb fényeffektusok "kíséretében". Kár, hogy a zene, a fény és a mozgás időnként zavarták egymást.

Eután következett Klaus Schulze, egy meg nem nevezett billentyűs kíséretében. Hamarosan bebizonyosodott: értik a szakmát. A Jarre-nál elvontabb muzsika vibráló, feszült hangulatát érzékeltették a szintetizátorok /hat darab !/, erősítők funkcionális, villogzó fényei. A közönség feltűnően lassan értette, kedvelte meg ezt a zenét, és akinek tetszett, az is sokat gondolkodott, hogyan mutatható ki ilyen hangulathat a tetszésnyilvánítás. Ez főleg a szünetben érződött. A 115 perces előadás végén azonban kiderült: az első dermedtségéből magához tért közönség a szívébe fogadta Schulzét, aki húsz perces rádással köszöntö meg a tapsvihart.

Bár e sorok írói közül egyikünk csak a Tangerine Dream, másikunk csak Schulze produkcióját látta- hallotta, utóbb kiderült: mindkettőnk eddigi legnagyobb könnyű/?/-zenei élményét jelentette a két koncert. Valószínűleg mások is várják a folytatást; jó lenne egyszer Tomita, Wakeman, Jarre, esetleg Vangelis zenéjének örülni a Sportcsarnokban!

doBI
tibOR és Cserkúti György

MENZA B

A kolesz menzájával kapcsolatos észrevételeket közöltük a legilletékesebbel, menzánk vezetőségével, mivel Zizi cikkének - úgy érezzük - reális alapja van.

- Miért nem tudják betartani a 11³⁰-as hivatalos nyitási időt?
- Sajnos, ez nem a „rezsók bekapcsolásán” múlik! A mi munkaidőnk 7-16 óráig tart. Hétkor elkezdjük a munkát, 5 fővel, mert jelenleg ennyien vagyunk, és sajnos nem mindig tudjuk időre elkészíteni az ételt.
- Miért nem dolgoznak akkor többen?
- Sajnos erre a munkakörre nehezen kapunk embert. Ezen kívül szeptemberben az elromlott étellift is nagy problémát okozott. Ekkor előfordult, hogy az ételek felhordásánál a diákok segítségét kértük. A hosszú sorból mindössze 4/1/ fiú volt hajlandó segíteni.
- Hát igen, a konyha dolgozó és a diákok között nem mindig

teljes az egyetértés!
A hallgató sokszor bírálja az étel mennyiségét és minőségét. Nem is ez lenne a probléma, hanem némely megjegyzés hangvétele. Elhiszem, hogy a diákok türelmetlenek, többet és jobbat szeretnének enni, azonban a rendelkezésre álló keretből ezt tudjuk kihozni. Ezenkívül nagy problémát okoz, hogy naponta 50-60 adaggal több étel fogy el, mint amennyi jegyet beadnak a hallgatók./ Ez több a bizonyos mennyiségű ráhagyásnál is./

- Térjünk át „-pé-” észrevételére, van-e cikkének reális alapja?

- Nincs, menzákon csak egyféle mennyiségű adag létezik. Természetesen, ha valaki repetát szeretne, - és van lehetőségünk rá - adunk, pl. az étkezés végén.

Kérem, ha mégis valami problémájuk akad, forduljanak hozzám, és ne más utakon /KÖZHÍR/ kelljen megtudnom sérelmeiket.

Héjjas Béla
Barna Tamás
menza biz.

Nyelvi verseny

A kari írásbeli nyelvi versenyt november 9-én, délután 3-6 órakor rendezzük az Aud. Max.-ban. A vetélkedés orosz, német, angol és francia nyelven folyik. Külön értékeljük az I. éves és felsőbb évfolyamos hallgatók teljesítményét. A verseny két részből áll:

1. Kb. 21 soros műszaki jellegű szöveg fordítása idegen nyelvről magyarra.

2. 10 idegen nyelven megadott kifejezéssel összefüggő történet írása.

Szótár mindkét feladathoz használható! A versenyen nem vehetnek részt azok a hallgatók

- akiknek anyanyelvük a verseny tárgyát képező idegen nyelv

- akik az illető országban 1 évig vagy ennél hosszabb ideig folytattak középiskolai vagy egyetemi /főiskolai/ tanulmányokat

- akik bármilyen fokú nyelvvizsgával rendelkeznek

Minden érdeklődőt várunk!

BME Nyelvi Intézet

EGYETEMI ÚSZÓBAJNOKSÁG

1982. nov. 9-én 15¹⁵-kor kezdődik a MAFC uszodában az egyetemi úszóbjajknokság, amelyre minden úszni tudó szeretettel vár az Egyetemi Sportbizottság. /Ez egyben karok közötti verseny is! /

Mi ez?

a, apank a
b, a b...
c, nyabla
d, orozlon

Kiadja: A BME ÉS A KÖZLENDŐMÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE

Felelős kiadó: dr. Váradi János

Felelős szerkesztő: Omeróti György

Főszerkesztő: Zelena Ferenc

Készítették: Geneler Judit, Pó, Bumbi, Túttó, Csilla, Szöllősi J., Bánfai Zsolt, Komócsin Zoltán, Mini, Szabó Imi, Rita, Hermann Gy., T. Pülöp,